

Bine vă găsesc și regăsesc la finalul unui an incredibil (din multe puncte de vedere)!

A fost un an care, dincolo de descurajarea prin care mai mult sau mai puțin am trecut cu toții, în grup sau individual, pe mine personal m-a inspirat să pătrund și mai adânc în viziunea cu care, acum mai bine de 10 ani, am pornit pe drumul frumos dar și sinuos al construirii unei școli “altfel”.

Pot spune că acest an a fertilizat solul pe care de-a lungul timpului l-am tot ajutat cu “îngrășăminte speciale” (gânduri și intenții frumoase, dar și fapte concrete, unele vizibil apreciate și altele încă în plămădeală).

„Cu spiritul este ca și cu stomacul, nu poți să îi dai decât lucruri pe care le poate digera” – Churchill.

Părinții care sunt de ceva mai mult timp cu noi își amintesc, cred, esența discuțiilor noastre repetate referitor la rațiunea și simțirea din care facem totul la Echilibria, cu tot ceea ce înseamnă ea și echipa de oameni minunați din care se compune. Printre altele, spuneam mereu că nu știm pentru ce fel de lume îi pregătim pe cei mici și că este bine să aibă parte de o educație și înțelegere a lumii într-un mod flexibil și ușor adaptabil la schimbări (fără metode fixe, conținut de umplutură, istorie falsă, pseudoștiință care le știe pe toate fără drept de apel, etc.).

Criza imensă de identitate prin care trece întreaga omenire azi exemplifică foarte bine ceea ce doream să exprim în cuvinte referitor la necesitatea unei educații “altfel”. Abordarea lumii într-un mod foarte diferit de ceea ce știam este posibilă și înțeleasă de unii dintre noi abia acum. Iluzia siguranței care ne-a fost inoculată se destramă în mod clar în aceste timpuri.

Nicio școală sau instituție cu nume pompos și cu materii fixe nu ne educă copiii în afara unor diplome, care am văzut cu toții că nu mai contează într-o criză de proporții în care omenirea chiar se reinventează. Trebuie mult curaj să rămâi drept în astfel de timpuri și să te menții în Lumină. Curajul nu se învață la școală cu predare fixă și tradițională (de stat sau privată, românească sau britanică, etc.). În metode fixe și de netăgăduit se învață obediența.

Doar omenia, bunul simț, înțelegerea corectă a funcționării universului (educația cosmică din Montessori) și colaborarea autentică dintre oameni, fără frică și competiție acerbă (care a dus doar la dezbinare și îngrășare de ego-uri), constituie baza rămânerii în realitatea care te ajută să vezi și să simți ceea ce este într-adevăr de văzut și de simțit.

Un adevărat om de stat a spus cândva: „Frica este o reacție, Curajul este o decizie.”

Ne bucurăm că ne numărăm printre puținii curajoși care au reușit, cu mult efort, să redeschidă porțile școlii și grădiniței, pentru ca cei mici să aibă parte de cât mai multă normalitate și interacțiune în timpurile acestea greu de explicat pentru vârste mici.

Să ne bucurăm de acest Prezent în care primim multe răspunsuri la întrebările autentice despre „viață și lume, încotro?”. Sunt convinsă că mulți dintre dvs., ca și mine, de ani de zile ne întrebăm „încotro?”.

Eu întrebam persoane pe care le consideram mai evolute decât mine și nu primeam niciun sâmbure de răspuns care să și funcționeze. Mă întrebam: „Oare ce trebuie să ni se întâmple ca să se trezească lumea în masă?”

În momente când realizăm câtă distrugere este în jurul nostru și că trăim timpuri în care degenerarea condiției umane urcă exponențial, am trecut prin tot felul de stări și gânduri. Aveam impresia că sunt o impotografie, făcând ceva mai bine doar pe metrul meu pătrat. Chiar dacă o școală “altfel” este un lucru greu de făcut și menținut, mi se părea că este infim ceea ce fac și că nu reușesc să transform pozitiv mediul educației la o scară mai mare, adică pentru cât mai mulți copii care, atunci când vor crește, să poată influența la rândul lor în mai bine ceea ce au în jur.

Însă acum toate piesele de puzzle vin împreună și avem răspunsuri. Vă propun să savurăm răspunsurile la orice întrebări avem fiecare dintre noi și să ne bucurăm de modul cum se reasează totul acum și aici. Doar asta avem și nu ne trebuie nicio altă falsă siguranță care să vină de la școli, guverne, miniștri, specialiști, organizații mondiale de tot felul, etc.

Haideți să “ne întâlnim în Prezent cu viitorul trecutului” (Arsenie Boca). Să ne bucurăm de Prezent.

Deși primim întrebări de la părinți, este prematur să venim cu un plan foarte clar pentru copiii de vârste mai mari. Numai într-un mediu academic pe care l-am putea controla la nivel de școală (fără anunțuri făcute de către guvernanti peste noapte) am putea să anunțăm planuri concrete.

Înțelegem că, de modul în care se așază lucrurile peste ocean în 2021, o să putem ști mai clar când putem propune ceva pentru copiii de peste 12 ani.

În prezent vă pot spune numai că, atunci când vom face pasul, va fi pentru binele real al adolescenților și va fi altfel decât orice ați văzut până acum în lumea educației de masă. Nu dorim să replicăm o școală gimnazială cu metode care există deja, dar care, mai ales după această criză, s-au dovedit a nu fi chiar soluția pentru ziua de mâine.

Să ne bucurăm de Prezent și de transformările lente, dar pozitive și profunde, din jurul nostru și să ne revedem cu bine într-un 2021 “altfel”.

Multă Lumină și Inspirație doresc fiecăruia dintre dumneavoastră, cu mic, cu mare!

Cristina Preda